

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizelési pénzek, a hir-
detések és ezeknek díjai,
valamint a felszólamlások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN, BATTIK MIKLÓS.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó
hivatalhoz küldendők. Nyilttér sora 1 korona.

Magunk között — magunkról.

(T-y.) A napokban h. l. barátommal és
illusztris munka társammal beszélgetvén, a
többek között az is szóba jött s azt mon-
tam, hogy minél egyhangúbb, közönsége-
sebb egy község, vagy város társas és szel-
lemi élete, annál nehezebb a hirlap írás
mestersége, mert — hogy többet nemond-
jak: nincs t é m a,

Erre az én h. l. barátom finommosoly-
lyal azt mondja: nyulj bele a nyüzsgő emberi
életbe, bár hol fogod is, érdekes!

Azóta sokszor elgondolkozom ezen a
meztelen igazságon,

Gondolkodom és eszembe jutott, hogy
micsoda mérhetlen magasságban képzeltük
mi a fővárosi sajtót a szerény, liliputi vi-
déki sajtó fölött, úgy érezve magunkat a-
latta, mint a kis cinke érezheti magát o-
lyankor, mikor fölötte sólymok s karvalyok
röpködnek.

És miért? Hát a többek közt azért is,
hogy a fővárosi sajtó, igen nagy előszere-
tettel gunyolja a vidéki sajtót, több keve-
sebb igazsággal és tárgyilagossággal kisebb
nagyobb elfogultságunk miatt s azért, mert
nem mint munkatársukat kezelnek ben-

nünket, hanem — mint teszem föl — a
nagykereskedők a kisebb szatócs konkuren-
seket,

Pedig ha tudná az a méltóságos és
kegyelmes és minden rangu fővárosi sajtó,
hogy milyen önzetlenül s mennyi fáradság-
gal égetjük mi itt kint a periferiakon —
saját zsebünkéből — a kultúra eme — szerin-
te — halványan pisllakoló mécsesei, talán
szem előtt tartanak ama német közmondást
„leben, und leben lassen“.

Tudjuk mi azt nagyon jól, hogy van-
nak vidéki lapocskák, melyek kiváló elősze-
rettel kanalaznak minden lében, mert hisz
politikával nem foglalkozhatván, nem üthet-
nek se ex, se activ ministereken; nem o-
koskodhatnak semmi féle politikai pártszem-
pontoknál; mert „e nagy világon“ saját kis
fészkén kívül nincsen számára hely; nincs
más terük, mint a helyi társadalmi s más
közviszonyokkal való örökös bibelődés; he-
lyi nagyságok kiformalása; kiformalódott
nagyságok lekicsinylése; a város-mentő
eszmék propogálása, az erre irányuló te-
vékenységek nagyképu bírálgatása; a köz-
tevékenység fontoskodó kritizálása; itt-ott
egy-egy pikáns történet garnirozása és vé-
gül kiváló halottak elsiratása.

De van még valami, a mit legelől kel-
let volna emlitenem: a helyi hatóságok, kü-
lönösen a városi magistratus intencioi, te-
vékenységei körül való örökös labatllanko-
dás és ama szilárd meggyőződés bangoz-
tatása, hogy nálunk jobban senki sem tud
semmit.

No no! Hát hisz a sajtónak — ha
még vidéki és — mindent kell tudni és pe-
dig jól tudni; mindent kell látni és pedig
jól látni és mindenhez hozzá kell szólni,
de okosan, mert ellenkező esetben a sajtó
minden lehet, csak nem sajtó, nem az ez
organum, a melynek fölé kell helyezkednie
a köznapias felfogásoknak és a még közna-
piasabb intencióknak.

Am a milyen kötelessége a sajtónak a
szigorú, de igazságos kritika gyakorlása, ép
oly szép hivatása a becsületes, a közjóra
szolgáló törekvések kiemelése, dicsérete.

De bár milyen obskurus is legyen az
az a vidéki sajtó az ő kicsi, szűkkörében s
bár minő elfogultság nyilatkozik is meg
szerény munkálkodásában, micsoda kis já-
ték ez a mostanában lábra kapott „buda-
pesti szokás“ — okhoz képest!

Elképpelve állunk meg az előtt az
alávaló bajsza előtt, a mi mostanában a

TÁRCA.

Szent Antal védenice.

Irta: Csehál József.

— Az „Abony“ eredeti tárcája. —

Folytatás és vége.

A falon ketyegő schwarzwaldi óra már tiz
órát mutat; Antal ur a vedbástya mögött ágyán
ül és olvassa a magával hozott katolikus hetila-
pot; a vedbástya, azaz a függőnytisztító ráma
nem ér a földig, hanem két lábán áll és egy fél
méter szabad úrt hagy maga alatt. Málesi felkel
az ágyból, kék harisnyát vesz fel, meg ócska ki-
tuposott házi cipőt sarga posztóból. Antal ur látja
ezt a rama alatti hézagon át; lát egy pár csinos
kis lábat, meg két rózsaszín lábszárát; keresztet
vet magára és ismét olvasásba mélyed. Málesi
felkelt vegre, csak pongyolán öltözködik, egy csip-
kemosó sajtárt teleereszt vízzel a vízvezetéknel
és körülmenyes mosakodást végez. Pollák ur mor-
rális intenciói ellenére cseppet sem zsenirozva
magát. A vedbástya nem fedezi teljesen a látkört
Antal ur és Málesi kisasszony között; Antal ur
néha lepillant olvasásáról, mindannyiszor vérhul-
lám tödül arcába, s bár igyekszik a megkísértést
legyőzni és távollartani, mégis szinte hideglelés
járja át egész testét; az olvasásba igyekszik mé-
lyedni, de hiába, folyton oda kell pillantania a
körülményesen mosakodó lányra: milyen nyak,
milyen vállak, milyen karok és milyen rózsaszínű
m. sz. z? Antal ur először életében azon töpreng,

hogy az élet valóban csakis munkára és imádságra
való-e? . . .

Nem bírja ki tovább, felveszi ismét vasár-
napi kabátját, kalapját homlokába nyomja és nagy-
sietve elhagyja a szobát.

Málesi kisasszony elvégezte a mosdást és
körülményesebben még, mint a mosdást végezte,
nekiállt fésülni. Dús barna haja van, még is
fon bele hajpamatokat, csinál egy tornyos frizurát,
teleszurkálja teknősbéka- és acélesillár hajtűkkel,
egy szál műrózsát kotor elő, azt is hajába tűzi,
aztán megelégedetten nézegeti csodaművét egy
kéztükörben.

Málesi kisasszony szemepillantása ráesik a
felvágottra meg a pezsgőre; a felvágottra kiviszi
az előszobába és a szemetesládába dobja, aztán
behoz magával egy üres keserűvizes palackot, a
vízvezetéknel gondosan kiöblíti és beleszűri a
pezsgőt, körülöz, dugót keresni, ott látja Antal
ur ágyán a katolikus hetilapot, letép róla egy
fel oldalt, dugóvá gyűri össze és bedugaszolja a
pezsgős palacknak avanszírozott keserűvizes üve-
get, egy bádögvedret teleereszt friss vízzel és a
pezsgőt behűti abba.

Igy lassan dél lett. Málesi egy polcra löve-
z egy porcellán talat és tányért és eltávozik a ki-
főzésbe, oda, ahol Antal ur is étkezni szokott,
ebédért, amugy pongyolán, karton rekliben és
posztó papucsban, de pompázan frizirozva, akár
egy bákiralynő.

A házfolyosón Horváthné állítja meg Málesit.
Horváthné bábaasszony; azt rebesgetik róla, hogy
jó szóért, na meg jó pénzért meg is szokta siet-
tetni a processust, de őn azt nem hiszem, mivel
Horváthné ura, Horváth ur, az államrendéség

detektívkarának jeles és buzgó tagja.

— Hallja, Málesi kisasszony, — kérdé —
miért ment el ma oly dühösen a Terka barátja,
a Stern?

— Ugyan hagyjon fel, — viszonzá Málesi —
ez az utálatos ember az ágyban talált engem és
alig szabadulhattam tolokodásától! (A bal vállá
simogatását fújta fel Málesi tolokodásnak.) A sze-
gény Terézszel meg összeperelt, vegre meg fel is
pofozta. Na, nem kellene ez nekem, még ha ez-
resbankót is kinalna; ilyet utálat!

— Persze, persze, — erősítette Horváthné —
ilyen utálat!

Hiába, hiába, ma már pech-je volt Antal ur-
nak Málesi kisasszonnyal. Mikor Málesi belepett a
kifőzdebe, éppen a sarokszatálnál ült Antal ur
és kanalazta levesét; Málesi bottolt egyet, a por-
cellántálon billenő tányér lecsuszott és éppen An-
tal ur ölébe esett. Antal ur a levesbe ejtette
kanalát ijedtében, megpillantotta Málesit és elpi-
rult; Málesi lehajlott, hogy felvegye Antal ur ölé-
ből a tányért; ekkor kiryilt mellen a karton rékli
és Antal urat egy elborította a vér, hogy hasadni
látszottak halántékán az erek.

Eme kis incidenst észre sem vette senki.
Málesi vasároltmaganak egy borjúpörköltet halus-
kával, meg egy furkó kenyeret és eltávozott, fel-
ment lakására, leült ágyára, megette ebédjét, egy
pohár vizet ivott rá, aztán ledőlt ismét ágyára
és csakhamar álomba szenderült.

Négyet mutatott már az óra, midőn Málesi
felébredt. Hallotta, hogy Antal ur alva szuszog
az ágyán, hallotta, mint Teréz kisasszony a mel-
lékszobában öltözködik. Kis időre kiryilt az ajtó
és Teréz kisasszony kilepett szobájából feldiszítve,

fővárosi bizonyos — bál istennek csak az alsó, de annál veszedelmesebb-rétegénél tapasztalható.

A rabló, aki felhúzott pisztolyát elének tartva pénzt vagy életet követel tőlünk, gentleman a főváros néhány redakciójához képest, mert a rablótól megszabadulhatunk a pénzünk, árán, de a sajtó gazembereitől nem, azok kegyelenebbek a haramiáknál, mert ezeknek drágább dolog kell az életnél: a becsület, míg pedig minél magasabban álló, minél ragyogóbb becsület, — ha ugyan lehet ezt definiálni, — hogy annál több pénzt harácsolhassanak össze,

Sőt még ennél is több kell nekik: a nemzet kegyelete.

Ebben is térdig akarnak gázolni — pénzért, pénzért, pénzért!

Szörnyőség elgondolni, hogy ezek előtt a fenevadak előtt nincs egyéni, családi társadalmi tekintély, tisztesség, becsület; nincs nemzeti kegyelet, mindent — mindent bemocskolnak, lerántanak, eltipornak, a mi mögött pénzt, vagy más anyagi előnyöket sejtene.

Ez ellen fel kell emelnie szavát az ország tisztességes sajtójának, el kell ítélnie a veszedelmes túlkapásokat; ki kell mondania, hogy tisztességes ember ily szenny lapokat nem vehet kezébe; követelnie kell, hogy az ilyfajta esti meg éjjeli sötét rongyoktól a colportoge meg vonnassék, mert ez nem csak azoknak az érdeke, akiket artatlanul hurcolnak meg, hanem eminens érdeke a tisztességes sajtónak is de különösen érdeke a mi józanul gondolkodó becsületes népünknek is, akiknek fejét, szívét lelkét csavarja el a jóra való családi és társadalmi élettől, nemzetének becsülésétől hazájának szeretetétől és mindentől, ami egy igaz, vallásos honpolgár előtt — szent.

Torban.

Nem török szó ez itt, hanem egy mondatrész fele, amely elé még egy szó dukál: disznó, vagy halott, akkor aztán mindjárt világos a dolog.

Most ugyan disznótorról akarok elmélkedni, de hát ma már a disznó szó ki van küszöbölve a műveltebb társalgásból még akkor is, ha ama bizonyos négylabú drága állatról van szó; akkor is, ha annak kellemetes toráról; így tehát talán úgy módosíthatnám a szót, hogy: sertés-tor.

De hát sertés-torban semmiféle ivadékomb nem volt még soha; én sem, nem is megyek. Sertés-torok rendezhetőnek talán Pesten, ahol a disznó szó csak részeg halandókra alkalmazódnak. Én tehát csak meghagyom itt falun a jó disznó-torokat — disznó-toroknak, annyival is inkább, mert hova-tovább kimennek ezek is a divathól, mint sok minden más böcsületös szokás, s bizony alig juthatunk már ilyesmibe másképpen, ha csak közöltségen nem, mivelhogy drága a disznó és még drágábbak a torához szükséges többi alkalmatlanságok.

Disznótör volt tehát az az alkalmatlanság is, amely a kath. együletben rendeződött csütörtökön múlt egy hete.

Nem tudni, ki rendezte, de akárki csinálta, igen jól tette, dicséret illeti érte.

Tele vagyunk panaszal a nagymékkü taszítgálódás miatt, amit véghezvisz köztünk a politika, az agrarizmus, meg a merkantilizmus, a liberalizmus meg a konzervativizmus, nagyon helyénvaló tehát, ha hébe-hóba kerül aféle alkalom, ahol egymás szívének, lelkének melegétől igen nagy távolságra esnek tőlünk a széthúzó és taszító izmusok.

Össze is jöttek vagy negyvenen, majd mind azok, akik számot tesznek közéletünkben, akikre vagy van bizva valami, vagy hivatalba érzik magukat a közélet dolgainak intézésére.

Ezért szükségesek ezek a torok, hogy ha a feje, vagy a szíve nem hozza össze az embereket, hozza össze a hasa, ahol aztán ott a has, ott a fej is, meg a szív is, melyek — mint legfőbb tényezők a közügyekben — úgy is csak összemegednek a fehér asztal körül.

A társaság első szónoka, ft. Lévy Mihály apát gyönyörűen ki is fejtette ezt magasan szárnyaló beszédében, melyben ismertette Rákóczi urunk és fejedelmünk ragyogó életpályáját, őt állítá elébünk követésre méltó példa gyanánt.

Véli Miksa barátunk felbuzdulva a classikus beszéd hatásától, lelkes beszédben éltette szeretett képviselőnk, az édes-bús emlékü dicső kor hivatott interpretálóját, tanítóját.

Temesközy Gerzson, hogy egy kis élénkséget vigyen a társaságba, egy alkalmas viccel vezette

ho beszédét és oda concludált, hogy a tanítónak nem csak jónak, de szigorúnak is kell lennie s ha jóságával nem boldogul ft. apátunk, tanítói szigorral kényszerítse az embereket egymás megbecsülésére és megértésére.

Ft. Lévy Mihály reflektálva Véli szavaira, poharát a tanítás nehéz munkájára a tanítókra s azokra emelte, akik ezen nehéz munkásságuk mellett a társasélet követelményeinek eleget tudnak és akarnak tenni ezen összejövetelen való megjelenésükkel.

Csehál József megmutatta, hogy nemcsak a tollnak, de a szónak is mestere és gyönyörűen esetelte szükségét a társasélet harmonizálásnak, szellemi fejlődésének és az ilyen társas összejöveteleknek, ahol az emberek megértik egymást és egymás intencióit.

Szücs István tanító pompás beszédében köszönte meg a ft. apát elismerő szavait, szelímen emlékezett meg az analfabétákkal való küzdelméről.

Majd ismét Csehál József méltatta a sajtó jelentőségét és a mi sajtónk önzetlen munkásságát s melegen köszöntötte annak jelenlévő képviselőjét, Temesközy Gerzson szerkesztőt.

Temesközy ismét egy anekdotával vezette be beszédét. Megkapva jutalmát Csehál elismerő szavaiban, amit felaprózva ad neki vissza, mint egyik elsőrangú munkatársának, a szellemes írónak, a nemes törekvések iránt mindig jóakarattal viseltető férfinak, az éles szemű, biztos látású társadalmi tényezőnek, amelyet sokat kíván a mi széttagolt társadalmunknak.

Csehál zajos ünnepeltetése után Schlosser bátyánk villanyozta fel a társaságot egy félórás, mindvégig szípkázó elmésséggel tartott beszédével.

Temesközy Gerzson, hogy egy kis politika is vegyüljön a beszédek sorába, kijelentette, hogy ő bizony konzervatív — agrarista, — (de Benedek Zoltán nem hitte el neki) és az analfabétákat nem kívánja iskolába kényszeríteni, mert vagy legyen iskola elég és neveljünk felvilágosodott polgárokat, vagy — mauiamus in primum! — ne eresszük feltudákos munkásnépünket a nemzetközi szocializmus karjaiba s bánjunk esinján a tudományokkal. (E szörnyűségre meg Szücs István csóválta meg okos fejét.)

Nagy Lajos jegyzőnk mondott tartalmas beszédet az emberek összetartásának, egyetértésének jelentőségéről és a közéletre való kihatalásáról.

Majd ft. Lévy Mihály köszöntötte föl Szita István s. jegyzőnk jelenlévő édesatyját, aki magyaros tónusban köszönte meg a figyelmet.

Temesközy Gerzson alkalmat vett az új gyógyszerész, Garzó Gyula felköszöntésére, akinek megnyerő egyéniségevel sokat nyert társaséletünk.

mint egy hím páva.

— Hova megy Teréz? — kérdé Malesi.

— Elmegyek a szöszikémhez, már azért is, pukkadjon meg ez az utálatos varangyosbéka, ha eljön és nem talál itthon!

— Vigyázz, Teréz, elveszted a támogatodat!

— Ugyan hagyj fel ezzel a schmuciggal! —

evvel kilépett a lakásból Teréz kisasszony; suhogó selyemszoknyája, mintegy pöfieszkedően, még erős mósuszillatot hagyott hátra a szobában.

Antal ur felébredt az ajtójárson meg a párbeszeden, de fekvé maradt és csak néha nagyot sóhajtott.

Malesi kisasszony még az ágyon fekvé oda-szólt:

— Antal ur ébren van?

— Igen! — volt a válasz.

— Szereti a pezsgőt? — kérdé Malesi.

— Nem ittam soha, egyáltalán sohasem iszom szeszt! — hangzott vissza a ráma mögül.

— Antal ur, ha megkívánám most pezsgővel, inna?

— Köszönöm, nem!

Malesi felkelt az ágyról, előszedte a behűtött palackot, félig megtöltötte poharát és egy sorra felhajtotta.

— Ejnye be jó ez most! — mondá hangosan. — Antal ur, elmegy ma a legényegyletbe?

— szölt a válaszfal felé fordulva.

— Igen! — volt a rövid válasz.

— Antal ur, elvinne engem is? — kérdé ismét.

— Nem! — hangzott vissza szinte fenyegetően.

— Antal ur, ez nem szép magától, hisz pejtások vagyunk! — mondá Malesi ismét a rá-

ma felé.

— Ugyan hagyjon engem, én már ilyen vagyok! — volt a tiltakozó válasz.

Malesi sóhajtott egyet. Evvel a fajankóval nem lehet semmire se menni, gondolá, épen most kellene pedig, amidőn nincsen senkije. Előkotort zsebéből egy kis kulcsot, felnyitotta az ágya mellett álló, zöld olajfestékkel bemázolt hatalmas kofert, kivett abból patyolat fehérneműt, csipkével dúsan diszített inget és női nadrágot, fekete selyemharisnyát, magas lakkecipőt, fekete derékalfjat, midert, vérvörös selyembluzt és girardi-kalapot, keztyűt és napernyőt.

Rendbehozta újra frizuráját, aztán öltözködni készült felöltől-talpig, emellett folyton azon töprengett, hova menjen így egyedül, mikor neki most nincsen barátja; ejnye, gondolá, ebbe a fajankóba mégis hozok életet.

Antal ur ágyán ült, mélyen gondolkozva, rövid időközökben borzadály sikloit végig hátán, hogy az egész nagy test megrándult, arca dult volt, a vér ereiben kalapált szélvészrohamban.

Hallotta, amint Malesi poharat tölt, hallotta, mint közeledik a ráma felé, az ő — Antal — ágya felé.

Tenyereibe rejtette arcát, nem akart sem látni, sem hallani.

Ekkor megszóllalt közvetlenül előtte Malesi hangja:

— Antal ur, igyék egy pohár pezsgőt!

— Menjen innen, az égre kérem, menjen, mert nem tudom, mi történik! — fuldoklott Antal ur.

— Nem megyek én! — mondá nevetve Malesi. — Előbb igyék egyet, aztán tovább beszélünk.

Antal ur lassan lecsuszattatta tenyerét az ar-

cáról, felpillantott és látta Malesit, látta fehér csipkés ingben, fehér csipkés kis nadrágban, fekete selyemharisnyában, magas lakkecipőben, az egész lányalak egy varázsos, kábító parfümet árasztott.

Antal ur halálsáppadt lett, majd sötétvörös arcában, felugrott ágyáról mint egy tigris és a lány után kapott.

Malesi ösztönszerűen kiosont a ráma mögül és ágya felé hátrált, a nagy erős ember egy ugrással, lángbaborult arccal, verbenforgó szemekkel, mellette termett, hatalmas tenyerei átfogták Malesi torkát, a torok roppant egyet... Midőn Antal ur eleresztette áldozatát, egy holttest omlott nehezen az ágyra.

Tizenkét esztendőre itélték el Stern urat a kétségtelenül általa elkövetett kéjgyilkosság fejében. Csak konok tagadása mentette meg a bitófától. Hja, kérem, mar a délelőtti tolokodás, amit Malesi elpanaszolt Horváthnének, aztán meg, hogy a házmesterné látta Stern estefelé a házba jönni és rövidre rá sietve eltávozni, aztán meg, hogy alibijét nem bírta beigazolni, ugyanis egy nagyságos asszony, akire hivatkozott alibitanúnak, eskü alatt azt állította, hogy nem is ismeri, (az érdemes dáma maga is liferált emberhúst külföldre), ez mind összejatszott ehtéleso mellett.

Antal ur, mint laikus fővér, szolgálja minőségben van egy felsőmagyarországi kolostorban.

Kérem, a dolog úgy áll, hogy ha az ember reggeltől estig függönyöket tisztít, akkor nem ér rá annyit imádkozni, mint amennyit neki kell most úgy saját magaért, mint a szegény Sternert is, ha ez utóbbi ugyan zsidó is; talán sikerül őt megis egy enyhébb pokolba beprotogálni imájával.

Végül Gáspár Pál, az egyesület igazgatója, mint házigazda mondott köszönetet a társaság megjelenéséért, mit az egyesület javára fog elkönyvelni.

Csak minél több ilyen tört, ilyen kedélyes összejövetel, akkor aztán jöhetnek a — bajok.

N I H I I.

MI UJSÁG?

— **Jótekonyság.** Halhatatlan emlékü írónk nemes lelkületű özvegye, Márton Ferencné úrnő, f. hó 3-án Ferenc napját azzal szentelte meg, hogy a szegényház lakóit bőségesen megvendégelte. Az irgalmasság cselekedetével párosult kegyeletes megemlékezés, bizonyára kedves a szíveket vizsgáló jó Isten előtt.

— **Jótekonyság teréről.** Hajas Imre gazdatiszt 4 kor. 50 fillért juttatott hozzánk, mely összeget egy magát megnevezni nem kívánó jószívű adakozó küld, egy legjobban rászoruló szegénynek. Felkerjük lapunk szíves olvasóit, hogy az összegre érdemes, szegény családot ajánlani szíveskedjenek akár egy levelező lapon is, a szerkesztőhöz címezve. A nemes lelkű adakozónak halás köszönetet mondunk kegyes adományáért.

— **Közgyűlés.** Az Önszegélyző Egyesület ma egyhete rendkívüli közgyűlést tartott, melyen régi alapszabálya módosított a mai fejlettebb viszonyokhoz, a többek között Nagy Lajos indítványára felvetett az a rendelkezés, hogy az egyesületnek választmányába más pénzügyi igazgató választmányi, felügyelő bizottsági tagjai vagy tisztviselői nem választhatók. Egy igazgatósági hely betöltésére Király Sándor közgyűlés választotta meg.

— **Halálozás.** Csizmas János, egyik jobb módú gazdálkodó polgártársunk, kedden, esendesen jobb létre sanderült. 92 évet élt, melyből mintegy 25 évet mint első tanácsnok töltött el a közügyek lelkiismeretes és pontos szolgálatában, mit szemőinek elvilágtalanodása miatt volt kénytelen elhagyni. Közel 20 évet töltött el világtalanul, de azért mindég éber figyelemmel kísérte a városi, országos és a világ eseményeket, melyekről hűségesen informálta régi igaz jó barátja, s szomszédja Bóné József részint saját tapasztalatai után, részint újságok felolvasásával. Temetése csütörtökön volt igen nagy részvét mellett. Koporsóját 5 leánya, köztük Mészáros István II. bíró neje, 14 unoka és 41 dédunoka, tehát 60 egyenes leszármazója állta körül és ejtett könnyet a legjobb atya, nagyatyja és dédátya fölött, melyben igaz részvétet osztozik az elhunyt kiváló, becsületes polgár minden barátja, tisztelője és ismerőse. Az örök világosság fényeskedjek neki.

— **Esküdtek.** Az 1911. évre a kecskeméti kir. Törvényszékhez városunkból a következő esküdtek lettek kisorsolva: Baik Gyula, Dobozy Kálmán, Gajzágó Lukács, Glatz Béla, Kassa Sándor, Kopeczki Lipót, Lavatka Béla, Löffler Miksa, Németh Béla, Pintér Gyula, Politzer Mihály, Sivó Jenő, Dr. Thaly Gábor, báró Weigelsberg Ede.

— **Művészet.** Horkay Péter festő művész önálló műtermet rendezett be Cegléden, a városbáza épületében. Ajánlja e téren minden nemű festészeti munkáit, arcképek elkészítését olajban és kréta rajzban, táj és állat képek festését igen jutányos árakban. Kéri közönségünk szíves érdeklődését s műtermének alkalmi megtekintését.

— **Állomásunk rendezése.** Régi vágyunk volt az állomás épületének kibővítése, a lakosságunk, illetve utazó közönségünk igényeinek megfelelő állapotba leendő hozatala. Biztatva lettünk új állomási épülettel is, de biz ez a reményünk csupán a mostani épület átalakítására szigorodott össze. Hanem ez is valami, mert a vāróterem még is csak tűrhetőbbek s a különböző osztályú utasok igényeinek megfelelőbbek s a mi fő, megszabadultunk attól a veszedelmes légvontól, mely a görbe folyosón rémítgette a hűlőkeny, csúzos, reumás utasokat. Dieséret illeti érte derék államás főnökünket.

— **Egy kitüntetésről.** Nehány évvel ezelőtt egy szerény festő művész lakott városunkban, Koszika József festő művész, a ki arról nevezetes, hogy midőn be ment az előjáróság egyik volt vezető egyenlőségéhez valami, személyes ottalom dolgában, ezt a feleletett kapta, hogy: nem muszáj itt laknia; — s aki már ma egyik első rangú művésznünk. — Ennek egyik nagy festménye „Mezei munkások” — mely Waldman Imre tulajdona. — a budapesti mű tárlaton a Röck féle 2000 koronas jutalmat nyerte.

— **Honvédek öröme.** A képviselőház pénzügyi bizottságának t. hó 5-én tartott ülésen

Gr. Khuen Hóderváry Károly miniszterelnök kilátásba helyezte nem csak az 1848/49 ik honvédek nyugdíjainak felemelését, hanem az olyan honvédek özvegyei nyugdíjjogosultságának elismerését is, akik a szabadságharc után kötődtek meg volt honvéd férjeikkel házasságukat.

— **Talán jobb így.** A múlt számunkban közölt vasúti balesete áldozata, Kovács Sándor ma egyhete Budapesten a Rokusban meghalt. Megváltás volt rá nézve a halál, mert hisz mi lett volna belőle két karja és egyik lába hiján?

— **Magánházaknál húskimérés.** A m. kir. földművelésügyi miniszter 104800/II-1 számú rendelete értelmében a magánfogyasztás céljából leölt sortések, juhok, kecskék felesleges húsát közfogyasztásra bocsajtni csak úgy lehet, ha előbb a közegé állatorvos éió állapotban és leszúrva megvizsgálta és egészségesnek találta.

— **Kecskeméti idyll.** Halász Mihály kecskeméti lakos összeveszett a feleségével. A civódásnak úgy vetett véget, hogy az asszonyt egyszerűen megfojtotta. Így már csakugyan nem veszekszik vele többé. Halászt elfogták és — igaz erősen.

— **Hírek a vármegyéből.** M e n d ő n Vrabet József vadászfegyverével foglalatkoskodott, mely töltve volt; a puská egyszerűre elcsúszt s a seréttöltés homlokába furdódott és rögtöni halálát okozta. — **K e c s k e m é t e n** Dömötör Ferenc és neje észrevették, hogy a mellettük lakó Lovász Gyula és neje előtte való este óta nem mutatkoztak. A lakás ajtaját zárva találván, betörték az ajtót s a kis szobában élettelenül feküdtek az ágyon a férfi és nő. A szoba szöngyázzal volt telve, mely a bedugott kályhából áradt ki s megfojtotta a szerencsétleneket. — Ugyanott a műkertű állomáson a Szeged felől jövő reggeli személyvonat éppen akkor haladt át, amikor a Tiszaugh felől jövő vonat ott megállt. Ebből a vonatból szállt ki Kecskeméti István és neje, meg pedig nem a leszálló oldalon, hanem a másik felől. Mikor a sínkre értek, a személyvonat mindkettőt elfűtötte s halálra gázolta. — **F é l e g y h á z á n** Lojait Imre másfél éves Etel leánya a kukoricamorzsoláznál egy szem kukoricát vett szájába, mely megakadt a torkán, minek folytán másnap meghalt.

— **Szolnokiak bánata.** Alig eshetett meg szolnokon valami mulatság bicskázás, leütés leszúrás, nélkül, a mik ellen hiába volt a rendőrség, esendőrség, polgár őrség, ovatosság elővigyázatosság és még a jó ég tudná mifele sok segítség. Magunta ezt a város képviselő testülete s utasította a városi rendőrkapitányt, hogy hat hölg semmi féle paraszti bála vagy mulatságra ne adjon engedélyt. Tanulságul szolgálhatna ez a mi rendőrhatalóságunknak is olyan időkben midőn a megsűrűsödött verű ifjuság érvágásokra vágyakozik.

Lisztpiaci árjegyzék.

— **Flégner Géza gőzmalma heti jelentése.** — Buza dara 36 fillér. — 0-as liszt 35 fill. — I-es liszt 34 fill. — II-es liszt 33 fill. — III-as liszt 32 fillér. — IV-es liszt 30 fill. — V-ös liszt 26 fill. — VI-os liszt 24 fill. — VII-es liszt 19 fillér kilója. — Rozsliszt 23 fillér kilója. — Búza- és rozs-korpa 860 korona, árpa-dara 15— korona, Tengeri-dara 12— korona 100 kilónként, csak nélkül.

Sör és jégraktár megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy 1911. év február 1-én a **szolnoki-uton lévő Eisler-féle (olajmalom)** házbau

Sörraktárt és jégeladást

nyitok, hol naponta friss fejtésű **Dreher-féle sör** és tiszta ártézi vízből készült **műjég** kerül eladásra.

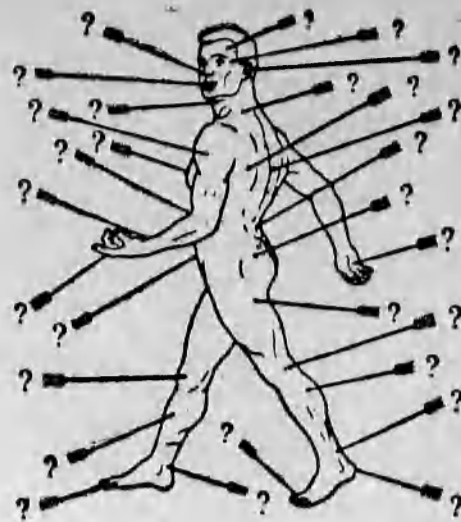
Jégre való előjegyzések máris **ifj. Pick Ignác** úrnál elfogadtattnak. Minden törekvésem oda fog irányulni, hogy ugy minőséggel, mint kiszolgálással a n. é. közönség teljes megelégedését kiérdemeljem.

A n. é. közönség szíves pártfogását kéri

Illő tisztelettel

Ceglédi műjéggyár és Dreher-féle sörraktár vezetősége.

Vannak fájdalmai?

Használjon Feller-féle Elsáfluidot és Feller-féle Elsáplulákat, melyek egyedüli készítője Feller V. Jenő udvari gyógyszerész. Stubica, Centrale 124. sz. (Zágráb-megye).

I. A Feller-féle Elsáfluid saját tapasztalatunk szerint fájdalomcsillapító, gyógyító, gyengéséget megszüntető hatású bir, gyorsan és biztosan gyógyít csúzt, közönyt, ideggyengeséget, oldalszurást, szakgatást, influenza, fej-, fog- és derékfájást, zsábat, bennulást, szemfájást, migránt, sok itt meg nem emeltett betegségől megszabadítja az embert. A Feller-féle Elsáfluidot rekedtség, nátha, mell- és torokfájás és légvontat vagy hűléstől eredő bajok ellen is páratlan győzsiséggel használják. Valóli csak ugy, ha minden üveg a „Feller” nevet viseli. 12 kis vagy 6 dupla vagy 2 speciális üveg bérmentve 5 korona. 11—30

II. Továbbá tudomására óhajtuk hozni, hogy az emberek ezrei gyomorhajok, göres, étvágytalanság, veségés, hányási inger, rosszullet, felbűtőgés, puffadtság, dugulás, aranyeres bántalmak és különböző emésztési zavarok ellen kitűnő és biztos sikerrel használják a Feller-féle hashajtó Rebarbara-Elsáplulákat. 6 doboz bérmentve 4 korona. Óvakodjunk azonban utáztatoktól és címezünk minden rendelést gondosan

Feller V. Jenő gyógyszerésznek, Stubica, Centrale 124. szám (Zágráb-megye).

Karácsonyi ajándéknak

legcélszerűbb egy kitűnő hangú

pedálos cimbalom.

Jótállással kapható **Ábrahám József**

asztalos és cimbalom készítőnél

Abony, Korona-u. 4.

Egy jó családból való fiú nyomdásztanulónak fölvéttetik lapunk kiadóhivatalában.

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, az „Abony” kiadóhivatala
ABONYBAN.

Van szerencsém Abony város és vidéke t. közönségének b. figyelmét felhívni

könyvnyomdámra,

hol igen jutányos áron és gyorsan szerezhetők be: névjegyek, lakodalmi és bál meghívók és mindenféle nyomtatványok.

A t. közönséget tiszta, modern és pontos kiszolgálásról mindenkor biztosítva, könyvnyomdámot b. pártfogásukba ajánlva, igen tisztelt megrendelőimnek szolgálatára mindenkor örömeimmel készen vagyok.

Kiváló tisztelettel

SZERDAHELYI JÁNOS
nyomdatulajdonos.

Szőlőoltványokat

szállít amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótállva, legdúsabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Kisküküllőmenti első szőlőoltvány-telep.

Tulajdonos: CASPARI FRIGYES
MEDGYES, 62. SZ (Nagyküküllő-m.)

— Tessék képes árjegyzéket kérni! —

Az árjegyzékben található az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, emellett minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől egy szó-, mint írásbelileg bizonyosságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

MAGYAR VULKÁNCEMENTGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Központi iroda: Budapest, Vas-utca 25. szám. — Telefon-sz. 107-16. Gyártelep: Selyp. — Telefon: Hatvan 46.

Ajánl: Elsőrendű Selypi porlandcementet, Vulkánporland cementet, kitűnő minőségűt, mely a porlandcement szabványait 50%-kal tuhaladja.

Hirdetés.

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. — Havonként elérhető jövedelem 300–600 korona.

H e c h t Bankház Részvénytársaság,
Budapest, Ferenciek-tere 6.

Élelmiszerek, bel- és külföldi terményeket értékesítő vállalat

Beer Sámuel és Társa

A székesfővárosi pénztárnál óvadékot elhelyezett törvényszékiileg bejegyzett magánbizományosok.

Budapest Központi Vásárcsarnok.

Iroda: Csillag-utca 1. Telefon 42–26. Sürgőnycim: Beer Csillagutca. Postatakarék Cheque számla 25153.

Elfogadjuk mindenféle élelmiszeri bizományt értékesítést a legmagasabb napi áron a legjutányosabb feltételek mellett, gyors és előnyös lebonyolítással.

Marhahúst, öltött borjúkat, juhokat, bárányokat, sertéseket, füstölt kollász árukat, nyers- és füstölt sonkát, vadakat, élő és vágott lisztelt baromfit, halakat, élő rákokat, tojást, mézet, tejfelt, vaját, tehénturót, juhturót, sajtokat, hűvelyes vefeményeket, mákot, paprikát, zöldségféléket, burgonyát, korai főzelékeket, gyümölcsöket, alma, borsalma, körte, szamóca, málna, pöszmété, ribiske, meggy, eszessznye, barack, szilva, görög- és sárgadinnye, esemege-szőlő, borszőlő, must, bor, stb. stb.

A küldemények címünkre: Központi Vásárcsarnok vasutállomáshoz intézendők.

Heti jelentést kívánatra küldünk és készséggel szolgálunk mindennemű felvilágosítással.

MAGYARÁZAT.

Hogy mennyire köztudomása a közönségnek az a tény, hogy

kolerajárvány

veszélyének esetén a tisztaság mellett

legjobb óvszer

ESTERHÁZY-COGNAC

annak legjobb bizonyítéka a rendkívüli fogyasztás.

Hivatalosan, közjegyzőileg meg van állapítva, hogy az Esterházy cognacgyár két Egrot-féle főzőkészüléke

1,752.000 liter bor

termelő képességet foglal magában.

Ez az óriási szám legjobb bizonyítéka annak, hogy a közönség tudja, mivel védekezzen a kolera ellen.

Ez a magyarázata a rendkívül nagy fogyasztásnak.

Az Esterházy-cognac mindenütt kapható.

Központi iroda:

BUDAPEST, V., Csáky-utca 14. sz.